

Wizja Gdańska – pytania i odpowiedzi

We wtorek 12 stycznia prezydent Paweł Adamowicz przedstawił w Nadbałtyckim Centrum Kultury swoją wizję rozwoju Gdańska. Wspomagali go dwaj zastępcy – Andrzej Bojanowski i Wiesław Bielawski. W trakcie spotkania wszyscy uczestnicy mieli możliwość zadawania pytań włodarzom naszego miasta. Choć dyskusja trwała ponad cztery godziny, niestety nie na wszystkie udało się odpowiedzieć. Wszystkie jednak zostały zanotowane, a odpowiedzi na nie publikujemy poniżej.

Jakie inicjatywy równościowe prowadzi Miasto Gdańska? Czy w roku 2010 planowane jest powołanie urzędu pełnomocniczki ds. równego traktowania?

Miasto nie zamierza stwarzać takiego stanowiska. To zadanie nie władzy samorządowej, a – rządowej.

Jak Miasto Gdańsk pozyskuje talenty różnych dziedzin w skali kraju i nowej generacji, które wracają do Gdańska?

Miasto docenia najzdolniejszych. Od piętnastu lat fundowane są np. stypendia Prezydenta Miasta Gdańska dla najzdolniejszych gdańszczan – studentów, którzy studiują na zagranicznych uczelniach. Liczymy że nie tylko będą ambasadorami Gdańska w trakcie studiów, ale również po zakończeniu studiów powrócą do naszego miasta.

W mediach polskich i zagranicznych prowadzone są też cykliczne kampanie promocyjne naszego miasta. Osobną sprawą jest stwarzanie odpowiednich warunków dla rozwoju takich talentów, czemu służy szereg działań: od pomocy młodym przedsiębiorcom, przez współfinansowanie projektów artystycznych i kulturalnych w ramach grantów, po honorowanie talentów nagrodami pieniężnymi prezydenta Gdańska.

Kontener przy ul. Szopy pod Mostem, który jest klubem dla dzieci, czas przenieść bo energia od tysięcy samochodów na moście jest rakotwórcza.

Kontener znalazł się na ulicy Szopy w ramach akcji artystycznej. Tylko latem służy jako punkt spotkań dzieci, które z opiekunką podejmują różne działania kulturalno-artystyczne. Rzadko w samym kontenerze – raczej na terenie dzielnicy.

Czy Państwo rzeczywiście chcieliby najpiękniejszych fasad takich jak te z plakatu konkursowego rozpisanego właśnie przez Miasto?

Oczywiście!

Konieczna jest szeroka popularyzacji osoby Daniela Fahrenheita – dżentelmena z Gdańska.

Gabriel Daniel Fahrenheita jest postacią, którą Miasto promuje jako słynnego i zasłużonego gdańszczyzanina. Przypomnę tylko, że jego imieniem nazwane jest stypendium dla studentów, którzy studiują na zagranicznych uczelniach i rozślawiają nie tylko Gdańsk, ale i postać wybitnego naukowca. 30 października 2008 roku na Długim Targu stanęła kolumna z termometrem Fahrenheita i barometrem. To nietypowy pomnik, który przybliży postać Fahrenheita zarówno mieszkańcom, jak i turystom.

Jaka jest możliwość ulokowania w dzielnicy Piecki–Migowo przedszkola publicznego – jest na to bardzo duże zapotrzebowanie. Bardzo potrzebny jest też drugi oddział poczty, a także zamknięte wybiegi dla psów. Należy ponownie wprowadzić podatek od posiadania psów. Należy podnieść bezpieczeństwo dzielnicy Piecki–Migowo, brak tu posterunku Policji, kamer monitoringu.

Monitoring wizyjny w Pieckach–Migowie pojawi się w ciągu pięciu lat. Ta inwestycja uzależniona jest od kilku czynników – przede wszystkim od budowy linii tramwajowej na Morenę. Wraz z tą inwestycją montowana będzie wzdłuż linii tramwajowej sieć światłowodowa, do której będzie można podłączyć również miejski monitoring.

Rozmieszczanie posterunków policji nie leży w gestii Miasta, to kompetencje policji. Najlepiej w tej sprawie zwrócić się do komendanta wojewódzkiego policji. Podobnie rzecz wygląda z placówkami pocztowymi – to pytanie do Poczty Polskiej.

Podatki od posiadania psów może wprowadzić Rada Miasta Gdańska, dlatego proponuję w tej sprawie skontaktować się z radnym dzielnicy.

W Pieckach–Migowie znajdują się dwa przedszkola niepubliczne (przy ul. Związku Jaszczurczego i ul. Czecha – przedszkole „Na wzgórzu”, „Morenowy Raj” – ul. Marusarzówny 17) oraz dwa punkty przedszkolne (przy ul. Morenowe Wzgórze i ul. Kolumba). W pobliżu na Morenie znajdują się też trzy przedszkola publiczne: przy ul. Magellana, ul. Wileńskiej i ul. Burgaskiej.

Park Czesława Niemena wymaga rewitalizacji.

Opracowywane są obecnie dwie koncepcje rewitalizacji Parku Czesława Niemena. W obu proponowanych cały teren zostanie wygradzony stylowym ogrodzeniem wg projektu z 1997 r. i udostępniany tylko w porze dziennej. Planowane jest też wykorzystanie dla potrzeb gastronomicznych odpowiednio przystosowanych do tego celu pomieszczeń, znajdujących się

w siedzibie Rady Miasta, w połączeniu z tarasem i ozdobną częścią parku. Na terenie zieleńca ma również powstać altana na 50–100 osób, jako miejsce dla imprez kulturalnych.

Wariantowa koncepcja programowo–przestrzenna odpowie na pytanie, dotyczące szacunkowych kosztów robót rewaloryzacji zieleńca oraz pozwoli dokonać wyboru wariantu i rozwiązań do dalszego projektowania, a w dalszej kolejności do realizacji.

Co dalej ze wspólnym biletem komunikacji miejskiej?

Opracowana jest wstępna koncepcja jednego biletu metropolitalnego. Sprawa wymaga uzgodnień, jeżeli chodzi o rozliczenia wpływów z biletów. Mamy nadzieję, że uda się ją rozwiązać jeszcze w tym roku.

Jaki jest pański stosunek do problemu budowania architektonicznych wizji w mieście o wyraźnej historycznej zabudowie?

Jestem przekonany, że dobra współczesna architektura może harmonijnie współistnieć z zastaną historyczną tkanką miejską. Głównym zagadnieniem w tym obszarze jest znalezienie „złotego środka”, wypracowanie konsensusu w kwestii pogodzenia „starego” z „nowym”.

Owym „złotym środkiem” zdaje się być kontrolowany rozwój, na straży, którego stoją plany miejscowe, które są owocem uzgodnień m.in. ze służbami konserwatorskimi. Tworzenie architektury, która oddaje ducha naszych czasów nie jest przejawem braku szacunku do tego, co zastane i bez wątpienia niezwykle wartościowe.

Jakie jest stanowisko Prezydenta Miasta Gdańska wobec zgłoszonej 17 listopada 2009 propozycji mieszkańców dotyczącej wprowadzenia w Gdańsku inicjatywy uchwalodawczej?

To bardzo ciekawa inicjatywa obywatelska. Wprawdzie świadczyć ona może o niezbyt wysokim zaufaniu części obywateli do radnych, co nie jest krzepiące, ale z drugiej strony cieszy, że coraz więcej obywateli naszego miasta poczuwa się do współodpowiedzialności za nasze miasto.

Jak Wizja Metropolii Gdańsk zostanie zharmonizowana z wizjami sąsiednich miast? Jaki będzie model organizacyjny przyszłej metropolii?

Warto przypomnieć, że nie tworzymy Metropolii Gdańsk, tylko Metropolię Gdańską, w skład której na równych zasadach znajdują się nasi sąsiedzi. Budowa metropolii jest trochę jak małżeństwo. Bowiem podobnie jak w małżeństwie współpartnerzy muszą zrezygnować z

„części siebie”, dostosować się dla wspólnego dobra. Ale – by pozostać przy tym porównaniu – w małżeństwie nie trzeba i nie należy bezgranicznie się podporządkować. Chodzi raczej o wypracowanie wspólnego modelu, wspólnoty interesów.

Problem modelu organizacyjnego metropolii jest bardzo skomplikowany. Od dawna trwają na ten temat dyskusje. Także w Unii Metropolii Polskich.

Za jakie zasługi został Pan szefem rady nadzorczej GPEC? Dlaczego miasto Gdańsk sprzedało aż 84% udziałów w GPEC?

Członkiem Rady Nadzorczej nie zostaje się za zasługi. To nie nagroda, to także praca. W Radzie Nadzorczej GPEC reprezentuję interesy Miasta. Można powiedzieć, że pilnuję tam interesów Miasta.

Sprawa prywatyzacji GPEC wygląda w sposób następujący – spółka na początku tego wieku była poważnie zadłużona i rokrocznie generowała straty. Na przykład w roku 2000 straty sięgały 22 milionów złotych, a 2001 i 2002 – 19 milionów. W związku z tym zdecydowaliśmy się sprywatyzować spółkę. Nowy inwestor dokapitalizował GPEC na 60 milionów złotych i po latach, bo dopiero w roku 2008, spółka zaczęła przynosić minimalne zyski.

Szczerze więc mówiąc zdecydowaliśmy się na zbycie udziałów w GPEC z dwóch powodów. Po pierwsze dlatego, by ratować tę spółkę, zdobyć środki na oddłużenie i konieczne do sprawnego działania inwestycje. A po drugie po to, by zdobyć pieniądze do budżetu Miasta na konieczne wydatki inwestycyjne. Przypomnę może, że działo to się w roku 2003, a więc w czasach kiedy nie byliśmy jeszcze członkiem Unii Europejskiej i nie otrzymywaliśmy unijnych dotacji. A Gdańsk wymagał inwestycji.

Czy pogorszenie warunków żeglugowych na Motławie przez tzw. „kładkę Peruckiego” będzie zrekompensowane przez rozbudowę lub przeniesienie wyjątkowej usytuowanej w Europie Mariny Żeglarskiej w inne miejsce? W sezonie 2009 bardzo często brakowało wolnych miejsc w marinie.

Obecnie przygotowujemy przetarg na studium wykonalności dla kładki na Ołowiankę. Przede wszystkim zależy nam na kompromisowym rozwiązaniu zarówno dla przestrzeni publicznej jak i możliwości żeglugowych po Motławie. O tym, że polityka morska i wodna leży na sercu Prezydenta świadczą m.in. następujące kroki:

– realizowany obecnie projekt ożywienia dróg wodnych – budowa 10 przystanków i przystani na łączną wartość około 60 mln zł,

– projekt Pętli Żuławskiej mający na celu poprawę żeglowności oraz jakości obsługi turystryki morskiej trasą międzynarodową E70 – Amsterdam – Tallin o wartości około 20 mln zł,

– odbudowa nabrzeży wzdłuż Motławy realizowana wspólnie z Urzędem Morskim,

– nawiązanie bardzo ścisłej współpracy z Mateuszem Kuśnierewiczem – polskim mistrzem żeglarstwa, w sprawach rozwiązań technicznych, operacyjnych a także programów edukacyjnych,

– odbudowa żaglowca „Generał Zaruski”,

– nabycie terenu jachtklubu „Stocznia Gdańska” w Górkach Zachodnich od syndyka w licytacji za 3,5 mln zł.

Gmina Miasta Gdańska zakupiła w 2009 roku pomieszczenia w nowo wybudowanym obiekcie przy ul. Szafarnia dla potrzeb Mariny Gdańsk. Po wykonaniu niezbędnych prac budowlano–wykończeniowych w 2010r. zostanie oddana do użytkowania. Obecne obiekty Mariny (kontenery) nad Motławą zostaną zlikwidowane, a teren – uporządkowany.

Wizja rozwoju nie ujmuje wykorzystania przestrzeni wodnej – charakteryzującej Gdańsk jako dawne hanzeatyckie miasto portowe i stawiające jego atrakcję i walor identyfikujący.

Gmina Miasta Gdańska planuje wykonanie dwóch projektów pt.: „Program ożywienia dróg wodnych w Gdańsku” oraz „Pętla Żuławska – rozwój turystyki wodnej”. W ramach tych zadań wybudowane zostanie: 10 przystanków tramwaju wodnego, 3 przystanie żeglarskie (ul. Tamka, ul. Nadwiślańska, ul. Sienna Grobla II) oraz przystań kajakowa.

Po roku 2015 planuje się także:

1. zagospodarowanie nabrzeży Opływu Motławy dla potrzeb rekreacji wodnej
2. zagospodarowanie Kanału Na Stępcie dla potrzeb Mariny Gdańskiej
3. budowę 5 przystani żeglarskich na wodach Martwej Wisły wraz z przystankami tramwaju wodnego
4. realizację projektu „Miasteczko Żeglarskie” na nabrzeżach Wisły Śmiałej i Martwej Wisły od mostu wantowego do mostu pontonowego
5. przedłużenie „Molo Gdańsk” wraz z budową pomostów żeglarskich.

Letnica – jaka jest wizja rozwoju tej dzielnicy po Euro? Sam stadion nie ożywi tej przestrzeni. Czy planowane są przyszłe inwestycje: usługi, mieszkania, ciągi piesze, zbliżenie się do waterfrontu?

Budowa stadionu była tylko iskrą i początkiem zmian tej zaniedbanej w przeszłości dzielnicy Gdańska. Przygotowaliśmy kompleksowy projekt rewitalizacji zarówno majątkowej jak i społecznej. Jesteśmy pod bardzo dużym wrażeniem tak dużego entuzjazmu wśród obywateli tej dzielnicy do zmian i poprawy jakości życia. Rewitalizacja to działania naszych jednostek w celu odbudowy infrastruktury drogowej, przede wszystkim uzbrojenie terenu w nowe wodociągi, kanalizację oraz odwodnienie całego przebudowywanego obszaru. Budynki nadające się do rekonstrukcji lub modernizacji zostaną poddane remontom, jednocześnie dwa miejskie TBS-y zabudują kwartały dzielnicy nowymi budynkami mieszkalnymi. Łączny planowany poziom wydatków publicznych w tej dzielnicy to około 200 mln złotych (bez Stadionu i głównych arterii Słowackiego, Sucharskiego). Dzielnica zdecydowanie zmieni swój charakter. Jednocześnie wydaje się iż mało prawdopodobne będzie zbliżenie się do wody ponieważ w tym obszarze zlokalizowane są stosunkowo niedawno przebudowywane nabrzeża portowe terminala kontenerowego.

Szkoda że tak mało liczb. Ile na przykład będzie nas kosztował stadion Baltic Arena? Jak to wpłynie na przyszłe budżetowanie Miasta?

Przepraszam za to iż było ich zbyt mało. Oczywiście zapraszam na stronę www.gdansk.pl i zakładkę „wieloletnia prognoza inwestycyjna”. W kwestii stadionu to całość projektu – łącznie z odtworzeniem nowych ogródków działkowych na Krakowcu – kosztować będzie około 730 mln złotych netto. Z tego dotacja Budżetu Państwa to 144 mln zł, Miasto wyłoży 202 mln zł, zaś reszta kwoty pochodzić będzie z emisji obligacji przez spółkę BIEG 2012 – 385 mln złotych.

Nowa Spacerowa – wizja tunelu pod Pachółkiem: czy to realne i jak ma przebiegać tunel?

Nowa Spacerowa oraz Droga Zielona to już fakt. Drogę Zieloną rozpoczynamy z jednej strony w relacji od tunelu pod kanałem portowym do al. Hallera, ale także staramy się rozpocząć (nie bez problemów związanych z protestami mieszkańców Żabianki) odcinkiem od al. Niepodległości do Hali Widowiskowo Sportowej. Jeżeli Pytacie się Państwo o tunel, to zarówno w kwestii przebiegu jak i kształtu oraz terminu ciężko składać wiążące deklaracje. Zdecydowanie jednak projekt ten to w mojej ocenie lata 2015–2020.

Dlaczego „Wizja” nie przewiduje redukcji Trasy W–Z?

Obecnie możemy powiedzieć, że prowadzimy szerokie inwestycje w celu zwiększenia jej przepustowości (budowa ostatniego odcinka przed obwodnicą wraz z wykonywaną jako

projekt komplementarny przez Główną Dyрекcję Dróg Krajowych i Autostrad budową nowego węzła Karczemki – to inwestycja za blisko 0,5 mld złotych dająca przepustowość do 30 tys. pojazdów). Obecnie prowadzimy analizy przebudowy węzła Śródmieście, czyli skrzyżowania drogi nr 1 z drogą nr 7. Przekonany jestem o tym, że ruch tranzytowy na tym odcinku ulegnie diametralnej zmianie po 2012 roku i oddaniu Obwodnicy Południowej – to ona stanie się główną drogą krajową. Zapewniam także że Miasto nie jest zainteresowane koncentrowaniem ruchu samochodowego w centrum Gdańska, jednak węzeł Śródmieście po roku 2012 stanie się zapewne największym węzłem przesiadkowym integrującym wszystkie gdańskie systemy transportowe.

Czy jest projekt budowy estakady łączącej Nową Wałową z A1?

Z tego co wiem nie ma takiego projektu.

Przebieg Nowej Wałowej – czy w którymś miejscu ma ona biec w tunelu?

Obowiązująca Umowa z dnia 08 lipca 2008 r. z BPTO Infra oraz BPTO GD dotyczy realizacji odcinka ul. Nowa Wałowa od Bramy Oliwskiej do ul. Rybaki Górne i nie przewiduje jej przebiegu w tunelu.

W Gdańsku brak strategii turystycznej. Jeśli chodzi o walory wodne – odstrasza ją zaspawane mosty, zarastające kanały bez łódek.

Strategia turystyczna istnieje, turystyka to jeden z tych trzech filarów, na których chcemy budować przyszłość gospodarczą Gdańska. Jednocześnie ważnym jest, by zapewnić zrównoważony rozwój każdego z segmentów. Zaczęliśmy od infrastruktury drogowej, następne będą porty – zarówno morski jak i lotniczy. Dziś nadchodzi czas na turystykę. Aby mówić o prawidłowej strategii musi ona być wspólna z sąsiadami i liderem czyli województwem – ta zaś działa dopiero od dwóch lat. W ostatnim czasie zaczyna wzrastać rola GOT-u, PROT-u oraz innych organizacji mających wpływ na kształt tej strategii.

Jednym z sześciu programów operacyjnych „Strategii Miasta Gdańska na lata 2010–2015”, jest *Gdańsk Atrakcyjny*. Zakres tematyczny programu obejmuje rozwój miasta w zakresie kultury, sportu i turystyki. Fundament dokumentu odnoszącego się do turystyki stanowią cele operacyjne programu oraz działania zaplanowane na lata 2010–2015. Do wskazanych celów operacyjnych należą:

- I. Gdańsk Atrakcyjny Turystycznie, na który składają się następujące elementy:
 - a. Promocja atrakcji turystycznych,

- b. Gdańsk dla aktywnych (tu wyszczególnienie na: Gdańsk ośrodkiem żeglarstwa, Aktywizacja dróg wodnych oraz Gdańsk przyjazny rowerzystom),
- c. Efektywny System Informacji Turystycznej,
- d. Wykorzystanie dziedzictwa kulturowego Miasta,
- e. Rewitalizacja zaniedbanych obszarów o potencjale turystycznym,
- II. Gdańsk Światową Stolicą Bursztynu,
- III. Gdańsk Centrum Turystyki Biznesowej.

Kierunki tych działań mają służyć podnoszeniu atrakcyjności i konkurencyjności Gdańska i jego oferty turystycznej w skali Polski i poza granicami kraju.

Istotnym potencjałem rozwojowym Gdańska jest nadmorskie położenie i szlaki śródlądowe łączące Gdańsk z Zalewem Wiślanym oraz europejskimi wodnymi ciągami komunikacyjnymi. Celem umocnienia wizerunku Gdańska jako znaczącego ośrodka turystyki wodnej podjęte zostały inicjatywy w zakresie poprawy infrastruktury wodnej. Zaniedbane nabrzeża zostaną zmodernizowane. Powstaną przystanki tramwaju wodnego, nowe przystanie żeglarskie i kajakowe, wypożyczalnie sprzętu wodnego turystyczno–rekreacyjnego, sklepy żeglarskie, małe stocznie jachtowe i firmy produkujące sprzęt wodny. Szczególny wpływ na wizerunek miasta będzie odgrywała realizacja projektów aktywizacji dróg wodnych uatrakcyjnających warunki dla żeglarstwa. Obejmować one będą wykorzystanie potencjału ukształtowania rzek, czyli 109 km szlaków wodnych (Martwa Wisła, Wisła Śmiała, Stara i Nowa Motława oraz Opływ Motławy) przepływających przez miasto, na potrzeby turystyki, rekreacji i sportu.

Potwierdzają to m.in. następujące projekty inwestycyjne:

* „Modernizacja wejścia do portu wewnętrznego w Gdańsku. Przebudowa szlaku wodnego na Martwej Wiśle i Motławie”. Zadania obejmują przebudowę nabrzeży Motławy od Haka Polskiego do Zielonego Mostu bez Kanału Na Stępcie oraz Martwej Wisły od Haka Polskiego do Wisły Śmiałej. Realizatorem projektu jest Urząd Morski w Gdyni, partnerem jest Gmina Miasta Gdańska. Termin realizacji to lata 2010–2014. Projekt znajduje się na Liście indykatywnej projektów indywidualnych Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko, Priorytet VII – Transport przyjazny środowisku, Działanie 7.2. – Rozwój transportu morskiego.

* W ramach projektu „Ożywienie dróg wodnych w Gdańsku” zaplanowana jest budowa przystani „Żabi Kruk” dla małych jednostek pływających, przystani żeglarskiej „Sienna Grobla II”, przystani żeglarskiej „Tamka” oraz 10 przystanków tramwaju wodnego. Na obszarze Gdańska nad rzekami Martwą Wisłą oraz Motławą zmodernizowane zostaną nabrzeża oraz zabudowana strefa brzegowa pływającymi pomostami cumowniczymi stałymi i

ruchomymi oraz pachołami, wybudowane zostaną pochylni dla wodowania jednostek pływających oraz niezbędna infrastruktura techniczna.

* Od 2005 r. Biuro Rozwoju Dróg Wodnych przy Urzędzie Marszałkowskim Województwa Pomorskiego wraz z 18 pozostałymi partnerami realizuje projekt „Pętla Żuławska – rozwój turystyki wodnej”. W ramach obszaru wodnego Gdańska wybudowana zostanie przystań rekreacyjna w Gdańsku–Sobieszewie. Jej zakres obejmuje również budowę przystani żeglarskiej dla jachtów i łodzi motorowych, zaplecza socjalno–sanitarne, hangaru na sprzęt żeglarski oraz zagospodarowanie nabrzeża w urządzenia hydrotechniczne. Drugim zadaniem jest budowa zwodzonego mostu w Gdańsku – Przegalinie, co umożliwi przepłynięcie historyczną służą dużym jednostkom pływającym w kierunku Deltę Wisły. Budowa mostu otworzy trasę Międzynarodowej Drogi Wodnej „E-70” od Amsterdamu do Kłajpedy.

* Prace przygotowawcze do programu ożywienia ekonomiczno – społecznego obszarów nadbrzeżnych Martwej Wisły i Wisły Śmiałej „Miasteczko Żeglarskie Gdańsk” trwa od 2008 r. Obszar Martwej Wisły i Wisły Śmiałej między mostem wantowym a mostem pontonowym w Gdańsku, zostanie ożywiony gospodarczo i społecznie. Realizacja projektu rozwinię sektor turystyki morskiej i wodnej w Gdańsku.

* W latach 2011 – 2015, w ramach projektu „Zagospodarowanie terenów nabrzeży Opływu Motławy” zbudowana zostanie infrastruktura turystyczno – rekreacyjna Opływu Motławy na odcinku od Martwej Wisły do Nowej Motławy na terenach.

Projekty miękkie potwierdzające zaangażowanie Miasta w rozwój turystyki:

– krajowe i zagraniczne kampanie promocyjne: radiowe, telewizyjne, billboardowe, prasowe itp.

– promocja miasta na międzynarodowych targach turystycznych

– organizacja podróży studyjnych dla dziennikarzy i tour–operatorów krajowych i zagranicznych

– karta turysty Gdańsk–Sopot–Gdynia–Plus”

– konkurs na gdański produkt turystyczny

– promocja turystyki biznesowej – Gdańsk Convention Bureau (GCB)

– Audio guide – przewodniki po Gdańsku

– rozwój sieci informacji turystycznej – m.in. otwarte w b.r. Gdańskie Centrum Informacji Turystycznej przy ul. Długi Targ 28/29

– wspólna – z Gdynią, Sopotem, Portem Lotniczym, Urzędem Marszałkowskim – promocja na rynkach, z którymi Gdańsk posiada bezpośrednie połączenia komunikacyjne

– tramwaj wodny Gdańsk, Sopot, Hel, Sobieszewo

- opracowywanie nowych szlaków i tras turystycznych
- rozbudowa informacji na stronie internetowej miasta – *Vademecum turysty*.

Kiedy nastąpi właściwie zakończenie odbudowy Głównego Miasta – odbudowany zostanie północny cypel Wyspy Spichrzów? Kto i na jakich zasadach decyduje o lokalizacji przemysłu w Gdańsku.

Zakres inwestycji na północnym cyplu Wyspy Spichrzów będzie obejmował:

1) Zagospodarowanie obszaru o powierzchni ok. 2,6 ha, z czego pod zabudowę przeznaczona jest ok. 15,8 tys m², na której można uzyskać maksymalnie ok. 72 tys m² powierzchni użytkowej.

2) Budowę wielofunkcyjnego kompleksu urbanistycznego z funkcjami usługowo-handlowymi, hotelowymi, mieszkalnymi, biurowymi, rozrywkowymi wraz z parkingiem podziemnym na co najmniej 500 miejsc postojowych.

3) Budowę Muzeum Bursztynu, o łącznej powierzchni użytkowej ok. 6.500 m², stanowiącej siedzibę Światowej Rady Bursztynu.

4) Przebudowę i budowę infrastruktury technicznej, niezbędnej do funkcjonowania powstałych obiektów, obejmującej sieci, wewnętrzny układ komunikacyjny (ul. Chmielna, ul. Nowa Motławska) i zewnętrzny układ komunikacyjny (ul. Stągiewna).

5) Odbudowę nabrzeży Motławy.

Przybliżone terminy realizacji:

- 1) Rozpoczęcie prac budowlanych planowane jest na III/IV kw. 2011 r.
- 2) Zakończenie budowy i oddanie do użytkowania Muzeum Bursztynu – 2013 r.
- 3) Zakończenie całej inwestycji i oddanie do użytkowania i eksploatacji powstałych obiektów – 2014 r.

Właściwie strategiczne studium rozwoju Gdańska oraz plany przestrzenne zagospodarowania terenów wyznaczyły obszary przemysłowe w Gdańsku. Przede wszystkim mowa tu o dzielnicach takich jak Błonia-Płonia przy Rafinerii Gdańskiej oraz Oczyszczalni Wschód oraz Kokoszki, gdzie tworzony jest Park Przemysłowo-Technologiczny „Maszynowa”. Plany dopuszczają również funkcje przemysłowe na terenie Portu Północnego, jak i na terenach stoczniowych. We wszystkich tych lokalizacjach realizowane są już projekty produkcyjne.

Jedno czego możecie być Państwo pewni, to fakt, iż tam gdzie Miasto ma wpływ na pozyskiwanie inwestorów – szuka takich, którzy są mało uciążliwi i korzystają z innowacyjnych technologii, mogących zapewnić dużą konkurencyjność. Staramy się również wykorzystywać efekt synergii pomiędzy sektorami gospodarczymi ulokowanymi w Gdańsku:

produkcja a transport morski i lądowy, IT, Business Process Outsourcing – rozwój naszych uczelni itp.

Dlaczego wprowadza się największego światowego potentata przemysłu drzewnego – Firmę Weyerhaeuser z USA do inwestowania na terenach Metropolii Gdańskiej i proponuje się im lokalizację fabryki celulozy (przetwarzanie pulpy celulozowej na włókna sieciowe) przy rezydencjonalnej dzielnicy mieszkaniowej Smęgorzyno, przy dzielnicy domów wielorodzinnych – Kokoszki i innych – Karczemki, Kiełpino Górne, Leżno itp. Z przemysłem celulozowym wiąże się odór i zanieczyszczenia. Co na to problem (oczywiście w kontekście) Zrównoważonego Rozwoju Miasta?

Dokładnie tak postrzegam zrównoważony rozwój miasta, zaplanowany z długofalową perspektywą, realokujący uciążliwe działalności w obszary rozproszone, ale jasno zdefiniowane w opracowaniach zarówno o charakterze strategicznym jak i operacyjnym. Dzielnica, w której powstanie fabryka ma charakter przemysłowy. Zakłady istniały na tym terenie od kilkadziesiąt lat, jeszcze powstaniem osiedli mieszkaniowych. Decyzja o ulokowaniu zakładu firmy Weyerhaeuser w Kokoszkach została podjęta m.in. na podstawie oceny przygotowania obszaru pod inwestycję. Teren, obecnie należący do spółki InvestGDA, jest doskonale dostosowany do potrzeb prowadzenia działalności produkcyjnej, dodatkowym atutem jest jego położenie w pobliżu autostrady A1 oraz czterech dużych terminali kontenerowych.

Jeśli chodzi o samą działalność firmy Weyerhaeuser – warto podkreślić, że czym innym jest obróbka pulpy celulozowej – półproduktu przywożonego w USA, niż – uciążliwy ze względu na emisje zapachowe proces produkcji celulozy, co ma miejsce w Świeciu, czy Kwidzynie. Warto podkreślić, że w tym drugim przypadku nawet realizacja produkcji celulozy przez inwestora amerykańskiego generuje mniej nieprzyjemnych zapachów niż w innych przypadkach.

Weyerhaeuser wybrał Gdańsk w celu uproszczenia logistyki jest. Produkcja włókien sieciowanych, która będzie prowadzona w Polsce, otrzymywana jest przez obróbkę gotowej masy produkowanej w USA. To innowacyjny, czysty i bezpieczny proces technologiczny, który nie wydziela nieprzyjemnego zapachu i spełnia wszystkie obowiązujące w Polsce standardy. Sprawia, że produkt zwiększa swoją masę i objętość, a także staje się bardziej chłonny. Tym samym, zajmuje więcej miejsca na statku, co zwiększa koszty transportu. Weyerhaeuser dostarcza swój produkt do kilkadziesiąt odbiorców w USA i Europie. Dzięki fabryce w Gdańsku będzie mógł uprościć proces logistyczny i zmniejszyć koszty.

Dodatkowo, zakład w Europie będzie stanowić strategiczne zabezpieczenie dla firmy, której obiekty znajdują się obecnie tylko w USA.

Aktualnie inwestor jest w stałym kontakcie z mieszkańcami reprezentowanymi przez radę dzielnicy i osiedla i jest gotowy udzielić wyjaśnień wszystkim zainteresowanym, przygotowuje także raport oddziaływania na środowisko, który, mam nadzieję, ostatecznie rozwieje wszelkie wątpliwości.

Pamiętajmy też o tym, że nowi inwestorzy to nowe miejsca pracy, to szereg nowych kontraktów dla gdańskich podwykonawców, to także nowe technologie i innowacyjność oraz dochody miasta w postaci podatków, dzięki którym rozwija się infrastruktura drogowa, edukacyjna i realizujemy nowe zadania publiczne.

Co z tramwajem na Morenę oraz Koleją Metropolitalną?

Tramwaj na Morenę to projekt ujęty w Wieloletnim Planie Inwestycyjnym Gdańska na lata 2010–2014 pod nazwą GPKM IIIB. Przygotowywana jest koncepcja projektowa przebiegu trasy. Jako, że kolej oraz tramwaj mają w planie jeden wspólny przystanek, przyznanie dofinansowania na realizację kolei, ułatwi pozyskanie środków na budowę tramwaju.

Projekt Pomorskiej Kolei Metropolitalnej realizowany jest przez Urząd Marszałkowski Województwa Pomorskiego. Gmina Miasta Gdańska jest jednym z partnerów w projekcie.

Z posiadanych informacji wynika, że Urząd Marszałkowski wystąpił o w ramach konsultacji społecznych w ramach Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko o zwiększenie dofinansowania do 85% kosztów kwalifikowanych projektu. Całkowity koszt projektu oszacowany został na kwotę 746 mln zł.

Projekt obejmuje wybudowanie połączenia szynowego pomiędzy stacją Gdańsk Wrzeszcz a linią kolejową Gdynia–Kościerzyna z węzłami przesiadkowymi. Węzły przesiadkowe zapewnią integrację z innymi systemami transportowymi Trójmiasta. Będą to:

- stacja Wrzeszcz z SKM,
- przystanek Strzyża z istniejącym systemem tramwajowym,
- przystanek Rakoczego z projektem GPKM III B, czyli tramwajem na Morenę,
- lotnisko – największy węzeł integracyjny – z transportem lotniczym i systemem

PARK&RIDE.

Obecnie wykonywane są opracowania studialne – Studium Wykonalności przy udziale inicjatywy JASPERS, którego opracowanie zakończone zostanie w I kwartale 2010r.

Jeżeli kolej otrzyma 85% wsparcia unijnego oraz uda się sprawnie określić operatora tego projektu, to jest szansa na jego realizację do 2015 roku. Dzisiaj jednak pozostaje wiele pytań, na które należy ponownie udzielić wspólnej odpowiedzi:

- kto będzie przewoźnikiem?
- kto będzie zarządcą?
- jakie są realne strumienie pasażerskie, czy kogo będzie kolej wozić i dokąd?
- jak zintegrować system kolejowy z tramwajowym szczególnie na odcinku Nowej Abrahama we Wrzeszczu?

Kto pozwolił na pomalowanie budynków mieszkalnych np. na Chelmie w tak drastyczny i pstrokaty sposób? Czy nie istnieje możliwość zapisu w planie który podpisuje Pan jako prezydent, o jednolitej, naturalnej kolorystyce?

Dzięki Bogu za sobą mamy już czasy, kiedy żyliśmy po dyktando władzy, która szczegółowo instruowała nas „jak żyć”, w tym również „jak malować elewacje domów”. Dziś o kolorystyce elewacji mogą decydować właściciele obiektów – wspólnoty mieszkaniowe, czy spółdzielnie – pod warunkiem, że decyzja ta jest owocem konsultacji zarządów tych struktur z najbardziej zainteresowanymi, czyli mieszkańcami budynków. Swoją drogą wspomniane wzory mają zwolenników, którzy jednocześnie, oprotestowują kwiaty na elewacjach na Zaspie, czy wiatraki i windsurfingowców namalowanych na blokach na Morenie. Ładne – nieładne, to pojęcia relatywne, to co podoba się jednemu, godzi w poczucie estetyki innych.

Jaki jest pomysł Władz Gdańska na opuszczony budynek dawnego Gimnazjum z 1835 r. zbudowanego przez jednego z najwybitniejszych architektów XIX wieku Karla Fredericha Schinkla?

Przejęcie tego budynku Miasto zaproponowało CBA, które szuka nowej siedziby. Niestety CBA odmówiło. Zdajmy sobie sprawę z faktu, iż obiekt ten jest obiektem niezwykle wartościowym, dlatego będziemy poszukiwać dla niego właściwej, czyli adekwatnej do jego wartości funkcji. Funkcji, która przywróci mu dawną świetność i w pełni wykorzysta jego potencjał.

Co z rozbudową studenckiego kampusu? Wiele Miast wykorzystuje uczelnie do rewitalizacji obszarów miejskich.

Celem projektu rewitalizacji obszarów zdegradowanych jest poprawa stanu przestrzeni i jakości życia społeczności lokalnej. Projekty rewitalizacyjne koncentrują się na konkretnej

przestrzeni i konkretnej społeczności lokalnej, natomiast uczelniany kampus ukierunkowany jest przede wszystkim na studentów, tym samym jego rozwój i oddziaływanie mają charakter ogólnomiejski i regionalny.

Korzystanie z potencjału takiego sąsiedztwa jest oczywiście możliwe, ale uzależnione wyłącznie od możliwości i chęci uczestniczenia władz uczelni w takim projekcie.

W przypadku gdańskich obszarów zdegradowanych objętych pilotażowymi projektami rewitalizacyjnymi, jedynie w pobliżu Dolnego Miasta znajduje się kampus Akademii Muzycznej. Ta lokalizacja jak dotąd nie spowodowała wzrostu zainteresowania tej uczelni aktywnością na terenie Dolnego Miasta. Być może chęć działania pojawi się, gdy wzrośnie atrakcyjność tej części miasta, czyli po zrealizowaniu przynajmniej w części programu rewitalizacji. W przypadku Wrzeszcza, kampus znacznie oddalony jest od miejsca objętego działaniami, tym samym wzajemne oddziaływanie kampusu i obszaru rewitalizowanego jest słabe.

Przewidywana jest natomiast współpraca z uczelniami w kontekście działań naprawczych rejonu Placu Wałowego czy też Biskupiej Górki. Działania te, z racji ograniczonych środków finansowych, prowadzone będą po 2015 roku.

Jak aktualnie wygląda projekt zabudowy Polskiego Haka, czy wieżowiec Labeskinda będzie wybudowany?

Plan miejscowy – dostępny na stronie internetowej www.gdansk.pl – określa warunki brzegowe przyszłej zabudowy. Reszta w rękach inwestora. Poza sygnałem prasowym, jak do tej pory nie było dalszych działań inwestora w tej sprawie.

Czego dotyczy rewitalizacja Głównego Miasta?

Główne Miasto nie jest objęte programem rewitalizacji, ponieważ nie jest obszarem zdegradowanym. W kontekście Głównego Miasta mówimy raczej o jego rewaloryzacji, polegającej na remontach infrastruktury technicznej i poprawie estetyki przestrzeni publicznych. Ponadto na terenie tym realizowany jest II etap rozbudowy. Plan miejscowy wskazał możliwość uzupełnienia zabudowy historycznej o dodatkowe dwieście kamieniczek m.in. przy ul. Św. Ducha, czy kwartale przy ul. Szerokiej. Projekt realizacji przy Targu Rybnym jest jednym z efektów tych działań.

Jaką wizję rozwoju dzielnic nie objętych rewitalizacją ma Miasto Gdańsk? Czy doczekamy się rewitalizacji społecznej Stogów? Jeśli tak, jakie są jej założenia?

Program rewitalizacji obejmuje cztery gdańskie dzielnice: Letnicę, Nowy Port, Dolne Miasto i Dolny Wrzeszcz. Fakt objęcia programem rewitalizacji czterech gdańskich dzielnic nie oznacza jednak, że pozostałe dzielnice, które wymagają działań naprawczych „odejdą w zapomnienie”. I tak dzielnica Stogi, dokładniej poprawienie jakości podwórek przy budynkach mieszkalnych na Stogach, jest przedmiotem prac studialnych Biura Rozwoju Gdańska. Prace koncepcyjne realizowane pod hasłem „Humanizacja kwartału zabudowy mieszkaniowej na Stogach” koncentrują się wokół poprawy jakości podwórek przy budynkach wielorodzinnych. Prace są we wstępnej fazie – badane są możliwości uregulowania kwestii własnościowych. Ten aspekt niezbędny jest do podjęcia działań zmierzających do poprawy kondycji najbliższego otoczenia obiektów. Działania naprawcze, takie jak: urządzenie zieleni, modernizacja i przebudowa układu odwadniającego, budowa dróg wewnętrznych, budowa przydomowych parkingów, podjęte zostaną w ramach projektu: „Miasteczko Żeglarskie Gdańsk – program ożywienia ekonomiczno–społecznego obszarów nadbrzeżnych Martwej Wisły i Wisły Śmiałej”. Celem projektu jest szeroko pojęta rewitalizacja terenów Martwej Wisły i Wisły Śmiałej między mostem wantowym a mostem pontonowym w Gdańsku, pod kątem ich ożywienia gospodarczo–społecznego, a także zwiększenie potencjału regionu Pomorskiego w zakresie usług turystycznych w turystyce morskiej i wodnej.

W jaki sposób chce Pan Prezydent zaktywizować mieszkańców – członków Spółdzielni Mieszkaniowej MORENA – jeśli tak drastycznie podnosi się opłatę od wieczystego użytkowania gruntów – ponad 400 % (w przeliczeniu na m² powierzchni mieszkania podwyżka z 15 groszy do około 80 groszy)? Jeśli kosztem mieszkańców Moreny ma być prowadzony rozwój pozostałych dzielnic Gdańska to gratuluję pomysłu. Większość gruntów jest to tzw. przestrzeń publiczna (drogi, chodniki, ogródki jordanowskie, zielen publiczna).

Gmina Miasta Gdańska corocznie, sukcesywnie aktualizuje opłaty roczne z tytułu użytkowania wieczystego gruntu w ilości ok. ¼ zarejestrowanych użytkowników wieczystych. Jest to proces dotyczący całych kompleksów ulic. Te czynności wykonuje się w oparciu o art.77 ustawy o gospodarce nieruchomościami, w sytuacji, gdy wartość nieruchomości gruntowych wzrasta. Przed aktualizacją, każda nieruchomość podlega oszacowaniu przez rzeczoznawcę majątkowego i w oparciu o określoną przez niego wartość, dokonuje się wypowiedzenia opłat rocznych. Środki uzyskane z tytułu opłat rocznych stanowią dochód własny gminy i są przeznaczane na jej działalność, zgodnie z ustawą o samorządzie gminnym. Przypominam, że istnieje możliwość przekształcania przez

Spółdzielnie Mieszkaniowe prawa użytkowania wieczystego na prawo własności z 95 procentową bonifikatą!

Problem zabudowy strefy prestiżu w Śródmieściu Gdańska – co zrobić by w rejonie ulic Rajska i Heweliusza przestała straszyć „koszmarna dziura”?

„Koszmarna dziura” wkrótce przestanie straszyć. Inwestor i wojewódzki konserwator zabytków wypracowali kompromis – nowa koncepcja zabudowy współgrać będzie z zabytkową architekturą zlokalizowaną w sąsiedztwie inwestycji. 15 października 2009 roku Wydział Urbanistyki Architektury i Ochrony Zabytków gdańskiego magistratu wydał decyzję o warunkach zabudowy dla realizacji budynku usługowo–biurowo–hotelowego „Baltic Corporate Center” z wielopoziomowym parkingiem podziemnym. Wszystko wskazuje więc na to, że NOT doczeka się sąsiada. Inwestorem jest warszawska firma Portico Development, znana w Trójmieście m.in. z wybudowania w Gdyni centrum Gemini. Nowa koncepcja zabudowy odtwarza historyczny układ ulic tej części miasta. Przewidywana powierzchnia użytkowa to ponad 40 tys. metrów kw. Ostateczny kształt obiektu poznamy prawdopodobnie za kilka miesięcy.

W 2005 r. prezydent Bielawski stwierdził w kontekście Konkursu na Kamieniczkę gdańską XIX w. „Koniec sztampanych, historycznych kamieniczek – stawiamy na stal i szkło” Czy w konkursie na północny Cypel Wyspy Spichrzów również mają Państwo podobne stanowisko?

Odnoszę wrażenie, że niewłaściwie, bo zbyt jednoznacznie interpretuje Pan istotę wypowiedzi prezydenta Bielawskiego, a tym samym jego punkt widzenia. Jako, że nie jest Pan w tym jedynym, czuję się w obowiązku zaznaczyć, że opatrzone cudzysłowem zdanie przytoczone przez Pana nie jest fragmentem wypowiedzi p. Bielawskiego, a jedynie jej parafrazą. Dlatego zamiast ustosunkowywać się do pańskiej interpretacji wypowiedzi p. Bielawskiego przedstawię pokrótce moje stanowisko w poruszonej kwestii. Otóż, jestem zdania, że powstające obecnie kamieniczki nie powinny sprowadzać się do kopii tych zastanych, ponieważ byłoby to zwyczajnie nieszczerze i niespójne ze współcześnie panującymi trendami. Każda epoka, każdy okres w historii zostawia po sobie ślad. Obok gotyckich kamienic w przeszłości powstawały kamienice renesansowe, potem barokowe, klasycystyczne, czy eklektyczne. To naturalna kolej rzeczy. Nie wstydzmy się własnej epoki, nasza epoka też ma zdolnych budowniczych, którzy przejdą do historii, jako wielcy.

Dlaczego Prezydent Miasta Gdańska wydał pozwolenie na budowę inwestycji firmy Hines Polska o nazwie Quattro Towers przy ul. Partyzantów (za CH Manhattan), wbrew akceptacji większości mieszkańców Wrzeszcza? (30.12.2008 r. decyzja została zaskarżona przez mieszkańców do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego). Czy Prezydent Miasta Gdańska jest świadomy zagrożeń ekologicznych, paraliżu komunikacyjnego, nieodwracalnego zniszczenia ładu przestrzennego i negatywnych skutków społecznych inwestycji Quattro Towers?

Art. 4 Prawa Budowlanego mówi: „Każdy ma prawo do zabudowania własnej nieruchomości, o ile zamierzenie jest zgodne z przepisami”. Inwestycja Quattro Towers wielokrotnie weryfikowana była na etapie decyzji o warunkach zabudowy oraz na etapie pozwolenia na budowę zarówno przez organy odwoławcze i Naczelny Sąd Administracyjny. Nie stwierdzono nieprawidłowości, które uzasadniałyby uchylenie lub zmianę którejkolwiek z tych decyzji.

Rejon Wrzeszcza, o którym mówimy, powstał jako podmiejska dzielnica rezydencji mieszczańskich. Dopiero na przełomie XIX i XX wieku Wrzeszcz rozwinął na tyle by stać się pełnoprawną wielofunkcyjną dzielnicą mieszkaniową. Po wojnie i odbudowie przez wiele dziesięcioleci rejon ul. Grunwaldzkiej stanowił centrum handlowo-usługowe całej Aglomeracji Gdańskiej. Tu przyjeżdżali mieszkańcy Trójmiasta na zakupy, tu otwierano najatrakcyjniejsze na ówczesne czasy lokale gastronomiczne.

W ostatnim czasie na skutek zmian w modelu handlu, a także zmian demograficznych – starzenie się społeczeństwa – ranga dzielnicy i jej prestiż znacznie zmalały. Inwestycja Quattro Towers, wprowadzając kilkaset młodych dynamicznych rodzin do czterech nowoczesnych budynków, ma szansę ten stan zmienić. Należy więc spodziewać się raczej pozytywnych skutków społecznych tej inwestycji. Inwestycja zaplanowana jest w miejscu po wyburzonej dawnej zajezdni tramwajowej zamienionej w latach później na prowizoryczną galerię handlową. To lokalizacja w samym centrum Wrzeszcza – 70 metrów od alei Grunwaldzkiej. Jest to obszar w bezpośrednim sąsiedztwie przystanków linii tramwajowych i autobusowych oraz w pobliżu dworca kolejowego Wrzeszcz z przystankiem Szybkiej Kolei Miejskiej. Korzyści z takiej lokalizacji płynące powinny być udziałem możliwie największej liczby mieszkańców. Nikt, kto zna Wrzeszcz nie powinien się dziwić, że w tym właśnie miejscu nastąpi znaczna intensyfikacja zabudowy. Zwiększona ilość samochodów to ilość porównywalna z ilością odwiedzających kiedyś Centrum BIS. A z faktu zamieszkania blisko centrum i sprawnej komunikacji publicznej należy oczekiwać raczej zmniejszenia długości przejazdów w porównaniu z alternatywą ulokowania tych mieszkań na obrzeżach miasta.

Koncentracja zabudowy w centrach miast jest jednym z warunków zmniejszenia niepożądanych zjawisk, takich jak zanieczyszczenia i zakorkowanie ulic.

Dlaczego dopuścił Pan do budowy domów mieszkalnych obok fermy lisów na Oruni i poblizu wysypiska miejskiego?

Stanowienie o tym, czy na danym terenie, który nie jest własnością Miasta, ale własnością prywatną można coś wybudować (w tym przypadku budynki mieszkalne) nie leży w gestii prezydenta. W rejonie fermy lisów na Oruni oraz miejskiego wysypiska obowiązują miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego, które przewidują dla tego terenu funkcję mieszkaniową. Plan miejscowy w rejonie fermy lisów zawiera zapis dotyczący likwidacji fermy oraz konieczności przeprowadzenia badań zanieczyszczenia gruntu w granicach obszaru rekultywacji i w przypadku stwierdzenia zanieczyszczenia gruntu obowiązek wymiany niezbędnej warstwy gruntu.

Niemniej władze Miasta przez wiele lat podejmowały działania zmierzające do likwidacji fermy, która dla mieszkańców okolicy jest „sąsiadem uciążliwym”. Przypominamy, że w Oruni–Górnej funkcjonowały trzy fermy. Dwie z nich na skutek działań mieszkańców, spółdzielni i Miasta zmieniły swoją lokalizację. Należy jednak pamiętać, że Miasto działa według ściśle określonych reguł w ramach prawa. Moc sprawcza Miasta, przy najlepszych intencjach, jest ograniczona.

Jeśli zachodzi o drugą lokalizację – zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna realizowana jest w odległości ponad 0,5 km od terenu wysypiska, tym samym tereny te znajdują się w zasięgu uciążliwości zapachowych od składowiska odpadów komunalnych. W zakresie uciążliwości zapachowych nie obowiązują jednak żadne normy i przepisy.

Dlaczego firma Nobas emitująca ponadnormatywny hałas, emisję spalin, pyłów i kurzu funkcjonuje obok domów mieszkalnych?

W 2005 roku wspomniana firma zobowiązana została, na mocy Ustawy Prawo Ochrony Środowiska, do wdrożenia projektu minimalizacji hałasu. Po tym fakcie wojewódzki inspektor ochrony środowiska wielokrotnie przeprowadzał kontrole zakładu, które nie wykazały przekroczenia dopuszczalnego poziomu hałasu określonego w decyzji z 2005 r.

Kontrola zakładu przeprowadzona w kwietniu 2009 r. wykazała obecność niewielkiej ilości materiałów sypkich przeznaczonych na sprzedaż, materiały te zabezpieczone były przed pyleniem.

Obowiązujące przepisy Ustawy Prawo Ochrony Środowiska nie wskazują kompetencji do zbadania problemu wibracji i drgań.

Do wydania decyzji o wstrzymaniu działalności firmy w przypadku, gdy jej działalność powoduje pogorszenie stanu środowiska w znacznych rozmiarach lub zagraża życiu lub zdrowiu ludzi, uprawniony jest wojewódzki inspektor ochrony środowiska.

Jakie są plany społecznej rewitalizacji Dolnego Wrzeszcza? Czy i w jaki sposób będą uwzględniały kreatywny i innowacyjny potencjał sąsiedniej Politechniki Gdańskiej? Czy planuje się wykorzystanie rewitalizacji do rozwoju cyfrowego dzielnicy np. poprzez wbudowanie pod odnawianymi ulicami szerokopasmowego łącza internetowego? Czy plany rewitalizacji uwzględniają tradycję przedsiębiorczości i rzemiosła we Wrzeszczu, samoorganizacji i wyjątkowej jak na Gdańsk aktywności obywatelskiej mieszkańców Wrzeszcza? Czy plany utworzenia kolejnej świetlicy środowiskowej przy ul. Wajdeloty dla osób zagrożonych wykluczeniem społecznym, prowadzonej przez towarzystwo Pomocy im. Św. Brata Alberta będą wzbogacone o nowoczesną, atrakcyjną ofertę edukacyjną i kulturalną dla „zwykłych” mieszkańców, niewymagających pomocy społecznej?

Oprócz działań kulturalnych i artystycznych w Dolnym Wrzeszczu zapoczątkowane zostaną działania w sferze społecznej, skierowane do najbardziej potrzebujących grup mieszkańców. Priorytetem w sferze działalności społecznej w Dolnym Wrzeszczu jest zwiększenie aktywności mieszkańców dzielnicy. Zaangażowani w projekt partnerzy przygotowują działania, których adresatami są zarówno najstarsi, jak i najmłodszy mieszkańcy dzielnicy.

W Dolnym Wrzeszczu funkcjonować będzie m.in. Klub Mieszkańca, który pełnić będzie funkcję miejsca rozwoju indywidualnych umiejętności, talentów oraz przestrzeni spotkań mieszkańców. Będzie on promował m.in. kompleksowe szkolenia zawodowe dla osób długotrwale bezrobotnych i biernych zawodowo. Dzieci i młodzież skorzystają natomiast z bogatego pakietu zajęć edukacyjnych, artystycznych i sportowych dostosowanych do wieku odbiorców. Zajęcia poprowadzą m.in. trójmiejscy artyści i sportowcy.

W przypadku podtrzymywania tradycji rzemieślniczych Wrzeszcza najwięcej zależy od samych mieszkańców. Od tego, czy będą chętni do tego, by się zajmować rzemiosłem oraz rynku, czyli popytu na tego rodzaju usługi.

Odnosnie wykorzystania potencjału sąsiadującej Politechniki Gdańskiej do „cyfrowego” rozwoju dzielnicy, ten aspekt zależy nie tylko od nas, ale do chęci władz uczelni do włączenia się w projekt rewitalizacji dzielnicy. Podejmowaliśmy takie rozmowy, niestety dotychczas władze uczelni nie są zainteresowane uczestnictwem w tym projekcie.

W wizji rozwoju zupełnie pominięto problem zagospodarowania przestrzeni Starego Miasta i Osieka – a to właśnie one widzą przybysze i turyści odwiedzający Gdańsk. Co z tymi przestrzeniami?

W 2004 roku uchwalono plan miejscowy Stare Miasto – Osiek, którego główną ideą jest przywrócenie dawnego charakteru tej części Starego Miasta poprzez uwzględnienie historycznych założeń – przede wszystkim podziałów urbanistycznych i parcelacyjnych zaakcentowanych w rytmie zabudowy pierzei. Wątek ten uzupełnia i rozwija dążenie do zatrzymania procesu degradacji przestrzeni poprzez uporządkowanie i rozsądne uzupełnienie istniejącej zabudowy.

Obszar Starego Miasta – Osieka znajduje się w centralnej części Śródmieścia Gdańska, przez kanał Raduni i ulicę Wałową graniczy z terenami postoczniovymi i przemysłowymi, które mają być przekształcone na tereny mieszkaniowo–usługowe. W ten sposób Stare Miasto – Osiek stanie się klamrą spinającą starą część Śródmieścia – Główne Miasto z nowoczesną.

Wskazanie potencjalnych terenów dla zabudowy mieszkaniowej o wysokim standardzie, możliwości lokowania usług w parterach budynków mieszkalnych, a także możliwości parkowania samochodów nieopodal mieszkań będzie zachętą do osiedlania się na terenie Starego Miasta – Osiek. W efekcie spowoduje to ożywienie i napływ inwestorów posiadających kapitał.

Oto kilka przykładów inwestycji planowanych – procedura w toku bądź przygotowaniu – na obszarze Stare Miasto – Osiek: Hotel Etap przy ul. Heweliusza, mieszkaniówka TBS przy ul. Browarnej i Panieńskiej, mieszkaniówka przy ul. Tartacznej (dawny młyn), zabudowa usługowa Portico przy ul. Rajskiej – Heweliusza.

Dlaczego na Terenie Miasta Gdańska nie tworzy się nowych obszarów zieleni?

Obecnie na terenie miasta 62 parki i zieleńce zajmują powierzchnię przeszło 335 ha. Oto wykaz tych miejsc.

Parki i zieleńce o powierzchni ponad 0,4 ha wg powierzchni

lp.	Nazwa i numer na mapie	powierzchnia (ha)	Jednostka urbanistyczna
1	Park im. Ronalda Reagana (ujęcia Czarny Dwór)	56.86	Oliwa Dolna
2	Opływ Motławy	51	Śródmieście Historyczne/ Orunia
3	Park im. Jana Pawła II	21.59	Zaspa
	Parki wzdłuż Potoku Oliwskiego/Jelitkowskiego	21.38	Oliwa Dolna i Górna

4			
5	Westerplatte	19.57	Stogi Portowe
6	Grodzisko	16.09	Śródmieście Historyczne
7	Park Brzeźniński	13.44	Brzeźno
8	Park Kasprzaka/Steffensów	12.35	Wrzeszcz Górny
9	Park Oliwski	11.6	Oliwa Górna
10	Park Leszczyńskich	10.91	Zaspa
11	Park Oruński	10.33	Chełm/Mańkowskie
12	Park Zdrojowy w Jelitkowie	9.83	Oliwa Dolna
13	Park Akademicki	6.23	Wrzeszcz Górny
14	MOSiR Biskupia Górka	5.82	Śródmieście Historyczne
15	Park Bema	4.88	Siedlce
16	Zieleń w rej. pl. kard. St. Wyszyńskiego na Żabiance	3.73	Oliwa Dolna
17	Zbiornik wodny „Srebrzysko” z zielenią	3.47	Wrzeszcz Górny
18	Park dworski przy ul. Agrarnej	2.96	Matarnia – Żłota Karczma
19	Skwer między ul. Biwakową i Chirona	2.93	Osowa
20	Park Skłodowskiej – Curie	2.73	Wrzeszcz Górny
21	Park Królewskiej Doliny	2.3	Wrzeszcz Górny
22	Pl. Obrońców Poczty Polskiej	2	Śródmieście Historyczne
23	Park nad Strzyżą we Wrzeszczu Dolnym	1.95	Wrzeszcz Dolny
24	Zieleniec w rej. ul. Krowoderskiej	1.82	Śródmieście Historyczne
25	Zieleniec w rejonie kościoła Mennonitów	1.65	Śródmieście Historyczne
26	Zieleniec w rej. Jeleniogórskiej	1.62	Zakoniczyn – Łostowice
27	Zieleń urządzona przy plaży Stogi	1.61	Stogi Mieszkaniowe
28	Skwer przy akademikach (rej. ul. Miszewskiego)	1.56	Wrzeszcz Dolny
29	Zieleniec przy ul. Uphagena	1.56	Wrzeszcz Górny

30	Pl. Wybickiego	1.53	Wrzeszcz Dolny
31	Plac Kobzdeja+ Targ Drzewny	1.52	Śródmieście Historyczne
32	Zieleńce wzdłuż al. Hallera	1.5	Wrzeszcz Dolny
33	przy ul. Traugutta	1.45	Wrzeszcz Górny
34	Zieleń wzdłuż Nowej Motławy	1.43	Śródmieście Historyczne
35	Staw przy ul. Warszawskiej	1.34	Zakoniczyn – Łostowice
36	Zieleniec w rej. ul. Wyzwolenia i Władysława IV	1.33	Nowy Port
37	Zbiornik wodny „Nowiec II” z zielenią	1.26	Brętowo
38	Zbiornik wodny z zielenią w rej. ul. Przemyskiej	1.23	Zakoniczyn – Łostowice
39	Zieleniec przy ul. Suchanka	1.19	Chełm
40	Zieleń na rogu ul. Siennickiej i Elbląskiej	1.15	Śródmieście Historyczne
41	Targ Rakowy i Sienny	1.14	Śródmieście Historyczne
42	Zbiornik wodny z zielenią przy ul. Słowackiego	1.12	Brętowo
43	Pl. Edwarda O'Rourke	0.99	Brętowo
44	Zieleniec al. Grunwaldzka/ul. De Gaulle`a	0.99	Wrzeszcz Górny
45	Pl. Piłsudskiego	0.98	Wrzeszcz Górny
46	Zbiornik wodny „Nowiec” z zielenią	0.98	Brętowo
47	Były cmentarz przy ul. Starodworskiej	0.98	Siedlce
48	Zieleń przy ul. Świdnickiej	0.94	Siedlce
49	Zieleń przy ul. Giełguda	0.94	Siedlce
50	Zieleń rej. ul. Goplańskiej	0.85	Kokoszki Mieszkaniowe
51	Zieleń wzdłuż Podwala Przedmiejskiego	0.83	Śródmieście Historyczne
52	Zieleń wzdłuż ul. Podwale Staromiejskie	0.77	Śródmieście Historyczne
53	Plac Wałowy	0.75	Śródmieście Historyczne
54	Zieleniec przy UW	0.71	Śródmieście Historyczne
	Park Kuźniczki	0.57	Wrzeszcz Dolny

55			
56	Zieleniec przy kościele Św. Trójcy	0.57	Śródmieście Historyczne
57	Plac Inwalidów	0.56	Wrzeszcz
58	Zieleniec między ul. Kartuską i Malczewskiego	0.51	Siedlce
59	Zbiornik wodny z zielenią na Cygańskiej Górze	0.49	Siedlce
60	Skwer przy ul. Korzennej (J. Heweliusza)	0.48	Śródmieście Historyczne
61	Skwer im. Czesława Niemena	0.47	Śródmieście Historyczne
62	Skwer przy ul. Szerokiej	0.42	Śródmieście Historyczne
	Razem	335.74	Gdańsk

W opracowaniu, jakie zostało wykonane w Biurze Rozwoju Gdańska w ramach przygotowania materiałów do sporządzania Programu ochrony środowiska miasta Gdańska wskazano 27 obszarów proponowanych do utworzenia parków miejskich o łącznej powierzchni ponad 320 ha. Ponadto trzy spośród proponowanych parków poszerzono o sąsiadujące tereny, nie objęte planami miejscowymi, które jednocześnie posiadają warunki środowiskowe niezbędne dla zachowania ciągłości ekologicznej danego rejonu (park Jasień, Smęgorzyński, Zaspą). Większość proponowanych nowych parków zlokalizowano w dzielnicy Gdańsk Południe. Inne lokalizacje podyktowane były występowaniem w danym obszarze określonych uwarunkowań środowiskowych, historycznych czy społecznych, które sugerowały wybór tego miejsca. I tak istnienie dwóch nowych parków (Posejdona i Zaspą) jest konsekwencją występowania w tych rejonach ujęć wód podziemnych, proponowany park Szaniec Zachodni związany jest z rewitalizacją obszarów byłych fortyfikacji miejskich, park Stogi stanowi wyjście naprzeciw dużym potrzebom społecznym w tym zakresie.

Oto proponowane tereny parkowe

lp.	Robocza nazwa proponowanego parku	powierzchnia nowego parku w rozbiciu na jednostki urbanistyczne (ha)	orientacyjna powierzchnia nowego parku (ha)	Jednostka urbanistyczna	Dzielnica	Powierzchnia nowych parków w jednostce
1	Skwer Obrońców Poczty Polskiej	3.3	3.3	Śródmieście Historyczne	Śródmieście	11.2
2	Park Telimeny	3.1	3.1	Siedlce		
3	Cygańska Górka	2.9	2.9	Siedlce		

4	Schoppenhauerów	1.1	1.1	Orunia –Olszynka		
5	św. Jerzego	0.8	0.8	Orunia –Olszynka		
6	Zaspa	23.8	23.8	Zaspa	Wrzeszcz	46
7	Srebrniki cz. wschodnia	10.1	16.9	Wrzeszcz Górny		
8	Srebrniki cz. zachodnia	6.8		Brętowo		
9	Brętowskie Stawy	5.3	5.3	Brętowo		
10	Posejdona	10.3	10.3	Oliwa Dolna	Oliwa	10.3
11	Jary Wilanowskie	18.1	18.1	Chełm	Południe	211.4
12	Augustowski, cz. Północna	4.1	9.5	Chełm		
	Augustowski, cz. południowa	5.4		Maćkowy		
13	Dolina Potoku Oruńskiego cz. północna	28.7	71.7	Chełm		
	Dolina Potoku Oruńskiego cz. południowa	43		Maćkowy		
14	Kolorowy	23.7	23.7	Maćkowy		
15	Nenufarów	15.5	15.5	Maćkowy		
16	Kozacza Góra	13	13	Zakoniczyn Łostowice		
17	Ujeścisko (Park Ojca)	3.6	3.6	Zakoniczyn Łostowice		
18	Niepołomicki	5.9	5.9	Zakoniczyn Łostowice		
19	Wzgórze Luizy	0.8	0.8	Zakoniczyn Łostowice		
20	Łostowicki im. B. Geremka cz. wschodnia	18.7	39.6	Zakoniczyn Łostowice		
	Łostowicki im. B. Geremka cz. zachodnia	20.9		Jasień Szadólki		
21	Jasień	10	10	Jasień Szadólki	Zachód	18.2
22	Staw przy Kielnieńskiej	0.3	0.3	Osowa		
23	Żwirownia	4.3	4.3	Kokoszki Mieszkaniowe		
24	Smęgorzyński	8	8	Kokoszki Mieszkaniowe		
25	Kiełpino	5.6	5.6	Kokoszki Mieszkaniowe		

26	Szaniec Zachodni	3.1	3.1	Nowy Port	Port	27.1
27	Letnica	23	23	Młyniska Letnica		
28	Stogi	1	1	Stogi Mieszkaniowe		
Razem						324.2

Obecnie trwają prace projektowe nad zagospodarowaniem około 16 ha parku w rejonie ulicy Wilanowskiej w Gdańsku Chełmie.

Jakie są plany w stosunku do zagospodarowania pasa nadmorskiego? Problemy zagospodarowania Pasa Nadmorskiego – Rejon Parku i Promenady na przedłużeniu Jana Pawła II.

Aktualnie dla realizacji projektu pn. „Nadmorskie Centrum Rekreacji i Wypoczynku” – poszukujemy inwestora w celu zagospodarowania Pasa Nadmorskiego w obrębie ulic Czarny Dwór i Hallera w Gdańsku.

Projekt służy zagospodarowaniu części Pasa Nadmorskiego na wschód od promenady do mola w Brzeźnie i wprowadzeniu tam nowych elementów służących wypoczynkowi mieszkańców i turystów oraz przedłużeniu sezonu turystycznego w Gdańsku.

Projekt obejmuje 7,4 ha terenu własności Gminy Miasta Gdańska, położonego pomiędzy Promenadą Jana Pawła II i Hallera. Teren posiada uchwalony miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego i według niego przeznaczony jest pod funkcje usługową.

Chcemy utworzyć spółkę w celu realizacji inwestycji polegającej na wybudowaniu i zarządzaniu kompleksem rekreacyjno – sportowym obejmującym park wodny wraz z obiektami towarzyszącymi na terenie nieruchomości.

Realizacja projektu pozwoli na przyciągnięcie większej ilości turystów nie tylko w sezonie letnim, uatrakcyjnienie Pasa Nadmorskiego poprzez dodanie elementów komercyjnych służących rozwojowi sportowemu mieszkańców i odwiedzających, a także stworzy możliwość organizacji konferencji i wypoczynku po zajęciach w kompleksie Aquaparku.

Z powodu niekorzystnej sytuacji gospodarczej w 2009 roku do konkursu na wybór inwestora nie przystąpił żaden, choć kilku z nich prowadziło wcześniej zaawansowane rozmowy.

Obecnie opracowujemy dodatkową dokumentację – aktualizacje analizy prawnej, finansowej i technicznej, badania marketingowe oraz zmianę formuły prawnej przedsięwzięcia – umowa z Investment Support. Planujemy także dalsze propagowanie idei

przedsięwzięcia w kraju i za granicą i rozesłanie materiałów dot. przedsięwzięcia do kolejnej puli inwestorów branżowych.

Pas Nadmorski jest terenem różnorodnym, od Pasa Nadmorskiego Zachodniego, gdzie dominują intensywne i zróżnicowane formy zainwestowania z dominacją usług ogólnomiejskich i metropolitarnych, poprzez Wyspę Stogi, gdzie zlokalizowane są funkcje portowe i te związane z wypoczynkiem mieszkańców, turystyką krajoznawczą, po Wyspę Sobieszewską z turystyką pobytową.

Obszar Pasa Nadmorskiego Zachodniego jest i będzie w większości przeznaczony pod zieleń (parki, lasy, wydmy), planowana jest tu również lokalizacja usług (o różnej formie i intensywności) służących zarówno turystom, jak i mieszkańcom Gdańska (aquapark, tereny sportowe, baza noclegowa). Struktura ta uzupełniona jest terenami zabudowy mieszkaniowej w rejonie Jelitkowa i Brzeźna.

Podstawowe problemy dotyczące zagospodarowania tego obszaru związane są z dezaprobatą społeczną związaną z lokalizacją obiektów wysokościowych, z kwestią zagospodarowania przestrzeni między Parkiem Reagana, a ciągiem pieszym na przedłużeniu al. Jana Pawła II, przekształceniami rejonu wioski rybackiej Jelitkowo – konflikt zamierzeń inwestorskich z wytycznymi konserwatorskimi, realizacją tzw. „Drogi Zielonej”. Biuro Rozwoju Gdańska realizuje Studium funkcjonalno – przestrzenne Pasa Nadmorskiego Zachodniego, dokument ten pozwoli na pełniejsze poznanie potencjału tego terenu i określi możliwości inwestycyjne dla tego obszaru.

Polski Klub Ekologiczny, który reprezentuję, współpracując z innymi organizacjami pozarządowymi wielokrotnie zgłaszał wolę współpracy przy kształtowaniu wizji zagospodarowania Pasa Nadmorskiego. Nie mamy poczucia, że jesteśmy pożądanym partnerem. Dlaczego?

Polski Klub Ekologiczny, podobnie jak inne organizacje pozarządowe (m.in. Towarzystwo Przyjaciół Brzeźna, Gdańska Fundacja Wody, Grupa Badawcza Ptaków Wodnych, Komitet Wrzeszczański, Akacja Katolicka – parafie na terenach nadmorskich i we Wrzeszczu, Klub Inicjatyw Lokalnych Wrzeszcz, Federacja Zielonych – Roger Jackowski i Polskie Towarzystwo Ochrony Przyrody „Salamandra”), uczestniczyły w pracach nad opracowywanymi dokumentami planistycznymi na terenie Pasa Nadmorskiego, ich głos miał istotny i realny wpływ podejmowane działania. Efektem tego było m.in. przeprowadzenie dodatkowej oceny możliwości i ograniczeń lokalizowania inwestycji w strefie pośredniej ujęcia wód podziemnych „Czarny Dwór” i „Zaspa”, co skutkowało wprowadzeniem zmian w zapisach dla strefy ochronnej ujęcia. Zapewniamy, że składane przez PKE wnioski i uwagi do

procedowanych dokumentów planistycznych są wnikliwie analizowane podczas ich opracowywania. To właśnie głos PKE wpłynął na decyzję o przeprowadzeniu dodatkowych analiz i przystąpieniu do prac nad opracowywanym przez Biuro Rozwoju Gdańska Studium funkcjonalno – przestrzennym Pasa Nadmorskiego Zachodniego.

Gdański pas wybrzeża jest ostatnim niezabudowanym, poza klifem redłowskim oraz trudno dostępnymi Stogami i wyspą Sobieszowską, terenem nadmorskim w Trójmieście. Czy Miasto nie zamierza chronić nadmorskich ujęć wody, wciąż unikalnych elementów przyrody na styku lądu i morza, przestrzeni rekreacyjnej dla mieszkańców Brzeźna, Zaspy, Przymorza, Wrzeszcza, Oliwy? Czy kolejne tereny nadmorskie zostaną zamknięte za płotem, a z obiektami wysokimi na teren ten zostaną wprowadzone setki samochodów zajmujące miejsca do parkowania, wytwarzające hałas i spaliny?

Pas Nadmorski Zachodni w Gdańsku, od granicy z Sopotem do Nowego Portu, ma bardzo zróżnicowane zagospodarowanie, a liczne enklawy są zabudowane (hotel Marina, stara wieś Jelitkowo, osada rybacka Brzeźno, Wolny Obszar Celny w porcie). Miasto (i inne podmioty publiczne, np. Urząd Morski odnośnie plaż i wydm) chroni i poprawia liczne w Pasie Nadmorskim tereny otwarte. Zrealizowany został zupełnie nowy Park Reagana, który będzie kontynuowany na północ do ul. Pomorskiej. Ochronie podlegają również tereny lasów nadmorskich i wydm, chronione jest także ujęcie wody. W związku z niepokojem mieszkańców miasta i ekologów odnośnie wpływu planowanego zainwestowania w tym rejonie, na ujęcie wody Gdańska Infrastruktura Wodociągowa – Kanalizacyjna zleciła Państwowemu Instytutowi Geologicznemu dodatkową ocenę możliwości i ograniczeń lokalizowania inwestycji w strefie pośredniej ujęcia wód podziemnych „Czarny Dwór” i „Zaspa”. Ekspertyza ta wykazała, iż można inwestować w strefie pośredniej ujęcia wody, a istotne jest dobranie odpowiedniej technologii budowy (fundamentowania). W wyniku przeprowadzonej ekspertyzy Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Gdańsku wprowadził dodatkowe ograniczenia mające na celu pełniejszą ochronę ujęcia. Publiczność była o tym szeroko informowana. Nowo powstające zainwestowanie musi być zgodne z obowiązującymi przepisami odrębnymi dotyczącymi ujęcia wód podziemnych, które dokładnie określają możliwości i ograniczenia dla przyszłych inwestycji. Przepisy te są bezwzględnie egzekwowane na etapie uzyskiwania pozwolenia na budowę i w późniejszym etapie realizacji obiektu.

Zachodnia część Pasa Nadmorskiego nie wzbudzała zainteresowania inwestorów i Biura Rozwoju Gdańska do czasu uporządkowania strefy ochrony ujęć wody pitnej Zaspą i Czarny Dwór w postaci budowy parku, zwanego Parkiem Reagana. Biuro Rozwoju Gdańska odpowiada przygotowaniem planu miejscowego chyba na każde życzenie inwestora, bo na tym terenie jest ponad 20 planów miejscowych. Dlaczego?

Nie można się zgodzić z tezą o braku zainteresowania Miasta terenami Pasa Nadmorskiego przed budową Parku Reagana. Miasto podjęło szereg działań inwestycyjnych w tym rejonie jeszcze przed budową Parku, m.in. budowa ciągu pieszego na przedłużeniu al. Jana Pawła II, molo, kolektor „Kołobrzaska”. Ponadto podjęte działania planistyczne, takie jak: przystąpienie w 2001 roku do planu miejscowego podtrzymującego rezerwację terenu pod budowę „Drogi Zielonej” (uchwalonego w 2003 r.). Równoległe z realizacją Parku Reagana w 2002 roku przystąpiono do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla rejonu ul. Pomorskiej (uchwalony w 2003 r.), który rezerwuje teren pod rozbudowę pętli tramwajowej w Jelitkowie i przeznaczają tereny pomiędzy ul. Piastowską i Pomorską pod zielen ogólnodostępną. Natomiast rzeczywście realizacja Parku poprawiając wizerunek Pasa wpłynęła na wzrost zainteresowania tym terenem inwestorów. Określenie ustawą z 1994 r. terminu wygaśnięcia ważności planów miejscowych uchwalonych przed 1 stycznia 1995 r. na koniec 2003r. spowodowało, iż obszar Pasa Nadmorskiego Zachodniego utracił plan miejscowy obejmujący całość obszaru i powstała konieczność sporządzenia nowych dokumentów planistycznych dla tego terenu. Jednak wprowadzona ww. ustawą procedura planistyczna, sprzyja podejmowaniu planów małych, rozwiązujących konkretny problem i dających szansę na ich uchwalenie.

Struktura własnościowa terenu jest również jednym z istotnych uwarunkowań rzutujących na dobór miejsc i wielkości obszarów obejmowanych planami miejscowymi. Podejmowanie planów małych nie niesie w przypadku Gdańska zagrożenia brakiem koordynacji z terenami sąsiednimi, gdyż objęty planem obszar zawsze jest analizowany w kontekście istniejącej i planowanej sytuacji w otoczeniu, którą uwzględnia się w projekcie planu. Sporządzenie kilkunastu planów miejscowych w obrębie Pasa Nadmorskiego nie świadczy o przerwaniu struktury przestrzennej dla tego obszaru, ciągłość tej struktury jest również zagwarantowana zapisami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Gdańska. Plany miejscowe często są podejmowane na wniosek inwestorów, ale zawsze w celu ochrony interesu publicznego.

Czy miasto dysponuje budynkami, które byłoby w stanie przekazać na działalność kulturalną non-profit i gdzie znajdują się takie budynki?

W latach 2007–2009 miasto oddało w użyczenie 95 lokali użytkowych różnym organizacjom non–profit (fundacje, stowarzyszenia, przedszkola, instytucje kultury, policja itp.), z którymi współpracuje i których działalność wspiera. O przyznaniu tego typu pomocy decyduje prezydent. Aby ubiegać się o lokal należy złożyć podanie i opisać szczegółowo zakres swojej działalności i dotychczasowe osiągnięcia. Lokale takie mogą zostać objęte zniżką czynszową – nawet wysokości 10% stawki bazowej.

Raz na kwartał Wydział Gospodarki Komunalnej podaje do publicznej wiadomości wykaz lokali mieszkalnych do wynajmu z przeznaczeniem na pracownie artystyczne. Lokale te zazwyczaj usytuowane są w suterrenach lub poddaszach i wymagają przeprowadzenia remontu. Aby ubiegać się o taki lokal należy złożyć wniosek do Wydziału Gospodarki Komunalnej. Wniosek ten weryfikuje komisja w skład której wchodzi przedstawiciele środowisk twórczych, którzy rekomendują poszczególnych kandydatów prezydentowi. Lokale takie objęte są normalną stawką czynszową zależną od położenia.